

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie żąda, aby Trybunał:

- Uchylił wyrok Sądu.
- Wydał ostateczne orzeczenie co do zarzutów wnoszącej odwołanie jeśli stan postępowania na to pozwala oraz stwierdził częściową nieważność decyzji zaskarżonych w pierwszej instancji.
- Tytułem ewentualnym przekazał sprawę Sądowi w celu ponownego rozpoznania.
- Obciążył Komisję kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd w swym wyroku popełnił następujące naruszenia prawa Unii Europejskiej przy ocenie jej zarzutów:

- Sąd dokonał błędnej oceny prawnej stanowiska Komisji w przedmiocie znaczenia jednego podmiotu gospodarczego (jako zintegrowanego działu sprzedaży producenta eksportującego znajdującego się poza krajem wywozu) dla celów stosowania art. 2 ust. 9 rozporządzenia Rady nr 1225/2009 ⁽¹⁾ („podstawowego rozporządzenia antydumpingowego”) i naruszył prawo nie orzekając co do argumentów wnoszącej odwołanie opartych na orzecznictwie Interpipe i Nikopolsky przez co naruszył przysługujące wnoszącej odwołanie prawo do kontroli sądowej;
- Sąd naruszył prawo, w tym w ramach oceny orzecznictwa, które zbadał, nakładając ciężar dowodu dotyczący wysokości kwoty dostosowania zgodnie z art. 2 ust. 9 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego na zainteresowaną stronę, która twierdzi, że dostosowanie jest nadmierne ze względu na wykazane istnienie jednego podmiotu gospodarczego;
- Sąd naruszył prawo orzekając, że istnienie jednego podmiotu gospodarczego nie było przedmiotem sporu w zaskarżonych decyzjach i w postępowaniu przed Sądem, oraz opierając swe rozstrzygnięcie na założeniu, że odrzucenie przez Komisję istnienia jednego podmiotu gospodarczego nie znajdowało się w tekście zaskarżonych decyzji. Sąd nie wziął pod uwagę, że Komisja dokonała wspomnianego odrzucenia równoległe w tymczasowym dochodzeniu przeglądowym przeprowadzonym zgodnie z art. 11 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego, dotyczącego tego samego przywozu i tego samego okresu objętego dochodzeniem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (wersja ujednolicona), Dz.U. L 343, s. 51.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco (Hiszpania) w dniu 1 czerwca 2015 r. – Gorka Salaberria Sorondo/Academia Vasca de Policía y Emergencias

(Sprawa C-258/15)

(2015/C 270/20)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Autónoma del País Vasco

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gorka Salaberria Sorondo

Strona pozwana: Academia Vasca de Policía y Emergencias

Pytania prejudycjalne

Czy ustalenie górnej granicy wieku wynoszącej 35 lat jako warunku udziału w procesie rekrutacji na stanowisko funkcjonariusza Policía Autónoma Vasca [autonomicznej policji baskijskiej] jest zgodne z wykładnią art. 2 ust. 2, art. 4 ust. 1 i art. 6 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2000/78⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2000 r.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vredegerecht te Ieper (Belgia) w dniu 1 czerwca 2015 r. – Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV/Gregory Demey

(Sprawa C-261/15)

(2015/C 270/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Vredegerecht te Ieper

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV

Strona pozwana: Gregory Demey

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 ust. 2, in fine, załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1371/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego praw i obowiązków pasażerów w ruchu kolejowym⁽¹⁾ sprzeciwia się belgijskim krajowym przepisom karnym [...], na podstawie których pasażer kolei bez biletu – który nie uiszcza ceny biletu także w ustawowo przewidzianych terminach – dopuszcza się czynu zabronionego, który wyklucza wszelki stosunek umowny pomiędzy spółką przewozową a pasażerem kolei, tak że w konsekwencji odmawia się temu pasażerowi powoływania się na właściwe przepisy ochronne prawa europejskiego i krajowego prawa belgijskiego [...], które odnoszą się do wskazanego (wyłączonego) stosunku umownego z tym konsumentem?

⁽¹⁾ Dz.U. L 315, s. 14.

Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2015 r. – Komisja Europejska/Wielkie Księstwo Luksemburga

(Sprawa C-274/15)

(2015/C 270/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Dintilhac, C. Soulay, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga